

Колко време съмъ стояла тъй, не зная. Вдигнахъ глава, огледахъ се наоколо. До Франсоа лежеше удушена орлица. На една скала стоеше орле, като че вкаменено, а надъ пропастьта извиваше правилни кржгове **орелъ**, като отъ време на време надаваше тревоженъ викъ. Фиделъ, задъханъ и пребитъ отъ умора, лежеше до безжизнения си господаръ и ближеше окървавеното му чело.

Франсоа билъ изненаданъ отъ орела и орлицата, когато, сигуръ, посѣгалъ на орлето; и изпусналъ се отъ скалата, за да се брани отъ нападенията на разяренитъ орли. По раздраното му рамо личеше, че се е борилъ....

— Ето защо обичаме нашия Фиделъ, продължи старецътъ. Благодарение на него ние можахме да погребемъ Франсоа, иначе биха го разкжсали вълци и орли.

Огъ нашия смѣлъ ловецъ на орли остана гроба му, за да ридаемъ надъ него, когато забравимъ, че не трѣбва да роптаемъ противъ Бога“.

Превелъ Т. п. Ан.

Царьтъ на птицитѣ

Величественъ е Балкана. Върховетъ му се издигатъ високо надъ облацитѣ, до небесата. И тамъ горе, върху жберитѣ и надвесенитѣ скали, кждето човѣшки кракъ мжчно може да стжпне, се крятъ, забулени отъ мъглата, орловитѣ дворци, тамъ е свито орловото гнѣздо.

Орелътъ—царьтъ на птицитѣ не желае съжителство съ по-нишитѣ отъ него. Гордъ и величественъ, той е въ близость съ царя надъ царетѣ—до всемогжщия Богъ. Орелътъ царува навсѣкжде, кждето птичка живѣе. По върховетѣ на високитѣ Хималаи, въ срѣдно Азиискитѣ степи и планини, надъ планинитѣ въ Европа, по скалиститѣ острови въ океанитѣ и голѣмитѣ морета, по върховетѣ на американскитѣ анди